

UCHWAŁA Nr 521 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 sierpnia 1956 r.

w sprawie zasad zatrudniania pracowników w uspołecznionych zakładach pracy.

W celu zapewnienia prawidłowego kierowania do pracy i zatrudniania pracowników w przedsiębiorstwach, instytucjach i urzędach, zwanych dalej „zakładami pracy”, w wykonaniu przepisów art. 3 dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. o urzędach zatrudnienia (Dz. U. Nr 30, poz. 182) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zakłady pracy położone na terenie miast mogą przyjmować do pracy i nauki zawodu osoby nie będące stałymi mieszkańcami miast wyłącznie za pośrednictwem prezydów rad narodowych (organów zatrudnienia).

2. a) W przypadkach uzasadnionych miejscowymi warunkami społecznymi i gospodarczymi prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą wprowadzić w drodze uchwały w niektórych miastach na obszarze swej działalności zakaz przyjmowania do pracy i do nauki zawodu bez uprzedniego skierowania przez organy zatrudnienia prezydów rad narodowych — także w stosunku do stałych mieszkańców miast.
- b) Zakaz może być wprowadzony również przez Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi na obszarze ich działalności.
- c) Prezydium miejskich rad narodowych, na których terenie nie wprowadzono zakazu uchwałą prezydium wojewódzkiej rady narodowej, mogą wprowadzić zakaz na czas określony w odniesieniu do niektórych kategorii pracowników bądź określonych zakładów pracy.

§ 2. Zakaz, o którym mowa w § 1, nie może dotyczyć:

- a) pracowników przyjmowanych na stanowiska kierownicze w administracji państwowej i gospodarczej oraz w uspołecznionych zakładach pracy,
- b) absolwentów szkół zawodowych wszystkich stopni oraz absolwentów szkół wyższych,
- c) fachowego personelu pedagogiczno-wychowawczego oraz nadzoru pedagogicznego w administracji szkolnej,
- d) fachowych pracowników służby zdrowia,

- e) pracowników służbowo przeniesionych do innych zakładów pracy w ramach tego samego resortu,
- f) żołnierzy po odbyciu zasadniczej służby wojskowej wyłącznie w ramach uprawnień przysługujących im z mocy art. 3 dekretu z dnia 6 września 1954 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. Nr 55, poz. 277).

§ 3. Prezydium miejskich rad narodowych, na których terenie wprowadzono zakaz, o którym mowa w § 1 ust. 2, mogą zwolnić określone zakłady pracy w stosunku do wszystkich lub niektórych kategorii pracowników od obowiązku przyjmowania do pracy i nauki zawodu wyłącznie osób skierowanych przez organy zatrudnienia.

§ 4. 1. Zobowiązuje się prezydium rad narodowych (organy zatrudnienia) do kierowania w pierwszej kolejności do pracy w miastach stałych mieszkańców miast.

2. W celu zapewnienia właściwego rozmieszczenia rezerw roboczych oraz ograniczenia trudności mieszkaniowych w miastach należy osobom poszukującym pracy, które mieszkają na wsi lub przybyły ze wsi i nie są zameldowane na pobyt stały w mieście, proponować przede wszystkim skierowanie:

- a) do pracy w miejscowych państwowych gospodarstwach rolnych, państwowym gospodarstwie leśnym, państwowych i gminnych ośrodkach maszynowych oraz innych zakładach pracy, położonych na terenie wiejskim,
- b) do pracy w górnictwie i budownictwie węglowym,
- c) do pracy na wyjazd w ramach zorganizowanego werbunku siły roboczej,
- d) do rolnictwa i leśnictwa w ramach akcji osiedleńczej.

§ 5. 1. Przepisy § 4 ust. 2 nie dotyczą zamieszkałych na wsi pracowników wykwalifikowanych, którzy ze względu na rodzaj wyuczonego zawodu nie mogą uzyskać pracy na wsi, oraz innych osób określonych odrębnymi zarządzeniami bądź zaleceniami Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

2. Prezydium rad narodowych (organy zatrudnienia) województw: stalinogrodzkiego, wrocławskiego, zielonogórskiego,

opolskiego, szczecińskiego, koszalińskiego i olsztyńskiego mogą kierować osoby nie będące stałymi mieszkańcami miast, a przybyłe z terenów innych województw, do zakładów pracy, których zapotrzebowanie nie może być pokryte z miejskich rezerw miejscowych.

§ 6. Prezydja rad narodowych (organy zatrudnienia) mogą kierować do pracy w mieście osoby zamieszkałe na wsi, które mają możliwość codziennego dojazdu do miejsca pracy, a których praca w mieście — zgodnie z opinią właściwych prezydiów gromadzkich rad narodowych — nie spowoduje zaniedbania gospodarki rolnej albo które nie mają możliwości pracy na wsi.

§ 7. 1. Upoważnia się prezydja rad narodowych, na których terenie działania istnieje niedostateczna ilość miejsc pracy dla kobiet przy równoczesnym istnieniu wolnych miejsc pracy dla mężczyzn, do:

- a) wydawania zaleceń kierownikom zakładów pracy przenoszenia mężczyzn ze stanowisk pracy odpowiednich dla kobiet na inne stanowiska w tym samym zakładzie pracy lub w zakładzie wskazanym przez organy zatrudnienia; na zwolnione w ten sposób stanowiska pracy należy przyjmować kobiety poszukujące pracy, a przede wszystkim jedyne żywicielki rodzin,
- b) prowadzenia w zakładach pracy werbunku wśród pracowników (mężczyzn i kobiet), wyrażających zgodę na wyjazd do innej miejscowości, oraz kierowania na zwolnione przez zwerbowanych stanowiska pracy osób poszukujących pracy, zwłaszcza kobiet, które ze względu na warunki rodzinne powinny być zatrudnione w miejscu stałego zamieszkania.

2. W celu zapewnienia realizacji przepisów ust 1 zobowiązuje się Ministrów: Gospodarki Komunalnej, Kolej, Łączności, Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Spożywczego, Przemysłu Drobno- i Rzemiosła, Handlu Wewnętrznego oraz Prezesów Zarządów Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy i Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” do ustalania w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej wykazów stanowisk pracy, na których powinny być zatrudnione w pierwszym rzędzie kobiety.

§ 8. 1. W celu zapewnienia pracy kobietom, które ze względu na warunki rodzinne nie mogą pracować w pełnym wymiarze czasu pracy, oraz inwalidom, którzy ze względu na stan zdrowia nie mogą pracować w pełnym wymiarze czasu pracy, zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych), a w szczególności Ministrów: Handlu Wewnętrznego, Gospodarki Komunalnej, Przemysłu Drobno- i Rzemiosła, Łączności i Kolei do wydania zarządzeń, zalecających w miarę możliwości zatrudnianie kobiet i inwalidów na określonych stanowiskach pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy (na pół etatach).

2. Zobowiązuje się Prezesów Zarządów Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy i Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” do analogicznego uregulowania tej sprawy w spółdzielniach pracy i w spółdzielczości „Samopomocy Chłopskiej”.

§ 9. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej i prezydja rad narodowych do sprawowania stałego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów niniejszej uchwały i wydanych na jej podstawie uchwał prezydiów rad narodowych oraz do przeprowadzania kontroli zakładów pracy w zakresie racjonalnego gospodarowania siłą roboczą.

§ 10. Minister Kontroli Państwowej zapewni roztoczenie systematycznej kontroli nad realizacją przepisów niniejszej uchwały oraz przepisów wykonawczych.

§ 11. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, który wyda szczegółowe zarządzenia wykonawcze.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz